

<p>מימרא-statement ■</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>	<p>♦ חולקים-disputants</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-כסוי הדם מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator										פט.	
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
קשה גזל הנאכל, שאפילו צדיקים גמורים אינן יכולין להחזירו, שנאמר (בראשית י"ד) בלעדי רק אשר אכלו הנערים	רבי אבא:										■	◊	פט.
(דברים ז) לא מרבכם מכל העמים חשק ה' בכם וגו', אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: חושקני בכם, שאפילו בשעה שאני מפיע לכם גדולה אתם ממעטין עצמכם לפני	רבי יוחנן משום רבי אלעזר בר' שמעון: כל מקום שאתה מוצא דבריו של רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי בהגדה עשה אזניך כאפרכסת:										■	◊	פט.
נתתי גדולה לאברהם - אמר לפני (בראשית י"ח) ואנכי עפר ואפר											■	◊	פט.
למשה ואהרן - אמרו (שמות ט"ז) ונחנו מה											■	◊	פט.
לדוד - אמר (תהלים כ"ב) ואנכי תולעת ולא איש											■	◊	פט.
אבל עובדי כוכבים אינן כן											■	◊	פט.
נתתי גדולה לנמרוד - אמר (בראשית י"א) הבה נבנה לנו עיר											■	◊	פט.
לפרעה - אמר (שמות ה') מי ה'											■	◊	פט.
לסנחריב - אמר (מלכים ב' י"ח) מי בכל אלהי הארצות וגו'											■	◊	פט.
לנבוכדנצר - אמר (ישעיהו י"ד) אעלה על במתי עב											■	◊	פט.
לחירם מלך צור - אמר (יחזקאל כ"ח) מושב אלהים ישבתי בלב ימים.											■	◊	פט.
גדול שנאמר במשה ואהרן יותר ממה שנאמר באברהם, דאילו באברהם כתיב ואנכי עפר ואפר, ואילו במשה ואהרן כתיב ונחנו מה.	רבי ואיתימא ר' יוחנן:										■	◊	פט.
אין העולם מתקיים אלא בשביל משה ואהרן, כתיב הכא ונחנו מה, וכתוב התם (איוב כ"ו) תולה ארץ על בלימה.	אמר רבא ואיתימא ר' יוחנן:										■	◊	פט.
אין העולם מתקיים אלא בשביל מי שכולם את עצמו בשעת מריבה, שנאמר תולה ארץ על בלימה	רבי אילעא:										■	◊	פט.
מי שמשים עצמו כמי שאינו, שנאמר (דברים ל"ג) ומתחת זרועות עולם.	רבי אבהו:										■	◊	פט.
מאי דכתיב (תהלים נ"ח) האמנם אלם צדק תדברון מישירים תשפטו בני אדם - מה אומנותו של אדם בעולם הזה - ישים עצמו כאלם, יכול אף לדברי תורה - תלמוד לומר: צדק תדברון, יכול יגיס דעתו -	רבי יצחק:										■	◊	פט.
מכסין בעפר עיר הנדחת.	רבי זעירא ואיתימא רבה בר ירמיה:										■	◊	פט.
ואמאי? איסורי הנאה הוא											⚡		פט.
לא נצרכה אלא לעפר עפרה דכתיב (דברים י"ג) ואת כל שללה תקבון אל תוך רחובה ושרפת - מי שאינו מחוסר אלא קביצה ושרפה, יצא זה שמחוסר תלישה קביצה ושרפה.	זעירי:										!	◊	פט.
מצות לאו ליהנות ניתנו.	רבא:										!	◊	פט.
יתב רבינא וקאמר לה להא שמעתא											○		פט.
שופר של עבודת כוכבים לא יתקע בו	איתיביה רב רחומי לרבינא:										■	⚡	פט.
מאי לאו - אם תקע לא יצא											⚡		פט.
לא, אם תקע יצא											!	◊	פט.
לולב של עבודת כוכבים לא יטול											■	⚡	פט.
מאי לאו - אם נטל לא יצא											⚡		פט.
לא, אם נטל יצא.											!	◊	פט.
תקע - לא יצא, נטל - לא יצא	והתניא:										■	⚡	פט.

♦ חולקים-disputants ◊ בקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof ■ מקרא-key:
--

Talmud Navigator

חולין-כסוי הדם	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	רב אשי:											
הכי השתא התם - שיעורא בעינו, ועבודת כוכבים כתותי מכתת שיעורא, הכא - כל מה דמכתת מעלי לכסוי.												פט.
הדרן עלך כסוי הדם												

disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראייה-	central point for summary and review- הנחה- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- קודמת- מובאה של פסקה story- מעשה- O
מקרא- key:	

חולין-גיד הנשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גיד הנשה נוהג בארץ ובחוצה לארץ, בפני הבית ושלא בפני הבית, בחולין ובמוקדשין.												■
ונוהג בבהמה ובחיה, בירך של ימין וברוך של שמאל, ואינו נוהג בעוף - מפני שאין לו כף												■
ונוהג בשליל	[ת"ק]											◆
אינו נוהג בשליל	רבי יהודה:											◆
וחלבו מותר.												■
ואין הטבחין נאמנין על גיד הנשה - דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]											◆
נאמנין עליו, ועל החלב.	חכמים:											◆
מוקדשין, פשיטא משום דאקדשיה פקע ליה איסור גיד מיניה?												◇
וכי תימא: יש בגידין בנותן טעם, ואתי איסור מוקדשין וחייל איסור גיד												!
האי מוקדשין נוהג בגיד מיבעי ליה												?
אלא קסבר: אין בגידין בנותן טעם, ובמוקדשין, איסור גיד - איכא, איסור מוקדשין - ליכא.												!
וסבר תנא דידן אין בגידין בנותן טעם?												?
ירך שנתבשל בה גיד הנשה, אם יש בה בנותן טעם - הרי זו אסורה	והתנן:											■
אלא, הכא בולדות קדשים עסקינן, וקסבר: נוהג בשליל, וקסבר: ולדות קדשים במעי אמן הן קדושים, דאיסור גיד ואיסור מוקדשין בהדי הדדי קאתי.												!
ומי מצית מוקמת לה בשליל, והא מדקתני סיפא נוהג בשליל, מכלל דרישא לאו בשליל עסקינן												?
הכי קאמר: דבר זה מחלוקת דרבי יהודה ורבנן.												!
ומי מצית אמרת דתרוייהו בהדי הדדי קאתי?												?
על אלו טומאות הנזיר מגלה: על המת ועל כזית מן המת	והתנן:											■
וקשיא לן: על כזית מן המת מגלה, על כולו לא כל שכן?												?
לא נצרכה אלא לנפל שלא נקשרו אבריו בגידין	ואמר רבי יוחנן:											!
אלמא: איסור מוקדשין קדים												?
אע"ג דאיסור מוקדשין קדים, אתי איסור גיד חייל עלייהו, שכן איסורו נוהג בבני נח.												!
מאן שמעת ליה האי סברא - ר' יהודה, והא מתניתין דלא כרבי יהודה												?
נוהג בבהמה ובחיה, בירך של ימין וברוך של שמאל	דקתני:											■
האי תנא סבר לה כוותיה בחדא, ופליג עליה בחדא.												!
אימר דשמעת ליה לרבי יהודה בטמא - דאיסור לאו, קדשים דאיסור כרת, מי שמעת ליה?												?
אלא, הכא במבכרת עסקינן - דברחם קדוש												!
ואי בעית אימא: ולדות קדשים - בהווייתן הן קדושים.												!
לא שנו אלא קדשים הנאכלין, אבל קדשים שאינן נאכלין - אין איסור גיד נוהג בהן.	רבי הייא בר יוסף:											■

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-גיד הנשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אחד קדשים הנאכלין ואחד קדשים שאין נאכלין - איסור גיד נוהג בהן.	רבי יוחנן:											◇
ולא פליגי, כאן להלקותו, כאן - להעלותו	רב פפא:											◇
ולא פליגי, כאן - לחלצו, וכאן להעלותו.	איכא דאמרי, אמר רב פפא:											◇
להעלותו פליגי	רב נחמן בר יצחק:											◇
פרשו? ת"ל: (דברים י"ב) ועשית עולותיך הבשר והדם, אי בשר ודם, יכול יחלוץ גידים ועצמות, ויעלה	דתניא:											◇
ומאן תנא דשמעת ליה דאמר פרשו ירדו? רבי היא												◇
ועשית עולותיך הבשר והדם - בפוקעין, הא כיצד: עיכולי בשר - אתה מחזיר, ואי אתה מחזיר - עיכולי	דתניא: [רבנן]											◇
כתוב אחד אומר והקטיר הכהן את הכל - ריבה, וכתוב אחד אומר ועשית - עולותיך הבשר והדם - מיטע, הא כיצד: מחוברין - יעלו, פרשו, אפילו בראשו של מזבח - ירדו.	רבי											◇
ורבנן												◇
מחוברין לא איצטריך קרא לרבוויי, מידי דהוה אראשה של עולה, כי איצטריך קרא - לפרשו.	[רבנן]											◇
ורבי												◇
מחוברין דהיתירא לא איצטריך קרא לרבוויי, כי איצטריך קרא - לגיד הנשה במחובר	[רבי]											◇
ורבנן												◇
(חזקאל מ"ה) ממשקה ישראל - מן המותר לישראל	[רבנן]											◇
ורבי												◇
מידי דהוה אהלב ודם	[רבי]											◇
ורבנן												◇
מצותן בכך שאני.	[רבנן]											◇
גיד הנשה של עולה חולצו לתפוח.	רב הונא:											◇
מרי דיכי מי כתיב על כן לא יאכל המזבח? (בראשית ל"ב) על כן לא יאכלו בני ישראל כתיב.	רב חסדא:											◇
ורב הונא												◇
ממשקה ישראל - מן המותר לישראל.	[רב הונא]											◇
גיד הנשה של שלמים - מכבדו לאמה, ושל עולה - מעלהו	מיתבי:											◇
מאי לאו מעלהו ומקטירו?												◇
לא, מעלהו וחולצו												◇
ומאחר שחולצו, למה מעלהו?												◇
משום שנאמר: (מלאכי א') הקריבהו נא לפחתך.												◇
תניא כוותיה דרב הונא:												◇
גיד הנשה של שלמים - מכבדו לאמה, ושל עולה - חולצו לתפוח.	[תניא]											◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-גיד הנשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תפוח היה באמצע המזבח, פעמים היה עליו כשלש מאות כור.	תנן תתם:										■	◇
גוזמא.	רבא:										■	◇
השקו את התמיד בכוס של זהב	[תנן]										■	◇
גוזמא.	רבא:										■	
דברה תורה לשון הואי, דברו נביאים לשון הואי, דברו חכמים לשון הואי.	רבי אמי:										■	◇
דברו חכמים לשון הואי - הא דאמרן											■	◇
דברה תורה לשון הואי - (דברים א) ערים גדולות ובצורות בשמים											■	◇
דברו נביאים לשון הואי - (מלכים א' א) ותבקע הארץ לקולם											■	◇
בשלשה מקומות דברו חכמים לשון הואי, אלו הן: תפוח גפן ופרוכת שמואל:	ר' יצחק בר נחמני אמר										■	◇
תפוח											■	
הא דאמרן											■	◇
גפן											■	
גפן של זהב היתה עומדת על פתחו של היכל, ומודלה על גבי כלונסות, וכל מי שהיה מתנדב גרגיר או אשכול מביא ותולה בה	דתנן:										■	◇
מעשה היה ונמנו עליה שלש מאות כהנים לפנותה.	רבי אלעזר רבי צדוק:										■	◇
פרוכת											■	
דוחקן דבן שמעון בן גמליאל אומר משום רבי											■	◇
בירך של ימין ובירך של שמאל.											■	<
מתניתין לא כרבי יהודה											■	◇
אינו נוהג אלא באחת, והדעת מכרעת - את של ימין.	דתניא רבי יהודה:										■	◇
מיפשט פשיטא ליה לרבי יהודה, ומאי דעת - דעת תורה, או דלמא ספוקי מספקא ליה, ומאי דעת - דעת נוטה?	איבעיא להו:										▲	◇
העצמות והגידים והנותר - ישרפו לששה עשר	ת"ש:										⚡	◇
הני גידי מאי עבידתיהו? אי גידי בשר - ליכלינהו ואי דאייתור - היינו נותר	והוינו בה:										⚡	⚡
אלא גידי צואר											!	⚡
אי לאו בשר נינהו - לישדינהו											⚡	
לא נצרכא אלא לגיד הנשה, ואליבא דרבי יהודה	ואמר רב חסדא:										!	⚡
אינו נוהג אלא באחת.	דאמר: [רבי יהודה]										■	!
אי אמרת בשלמא ספוקי מספקא ליה - שפיר, אלא אי אמרת מיפשט פשיטא ליה, דהיתירא - ליכליה, דאיסורא - לשידיה,											⚡	◇
לעולם אימא לך מיפשט פשיטא ליה, והכא במאי עסקינן - כשהוכרו ולבסוף נתערבו.	רב איקא בר חנינא:										!	◇
לא נצרכא אלא לשמנו	רב אשי:										!	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
חולין-גיד הנשה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
שמנו מותר, וישראל קדושים נהגו בו איסור.	דתניא:									!	
לא נצרכא אלא לכדבר יהודה אמר שמואל	רבינא:									!	◇
שני גידין הן פנימי סמוך לעצם - אסור וחיביבין עליו, חיצון סמוך לבשר - אסור ואין חיביבין עליו	רב יהודה אמר שמואל:									!	◇
אכל מזה כזית ומזה כזית - סופג שמונים	ת"ש: [רבנן]									!	◇
אינו סופג אלא ארבעים	רבי יהודה:									!	◇
אי אמרת בשלמא מיפשט פשיטא ליה - שפיר, אלא אי אמרת ספוקי מספקא ליה, הויה לה התראת ספק, ושמעין ליה לרבי יהודה דאמר התראת ספק לא שמה התראה										!	◇
הכה את זה וחזור והכה את זה, קלל את זה וחזור וקלל את זה, הכה שניהם בבת אחת, או שקלל שניהם בבת אחת - חייב	דתניא: [רבנן]									!	◇
בבת אחת - חייב, בזה אחר זה - פטור	רבי יהודה:									!	◇
האי תנא סבר לה כאידך תנא דרבי יהודה, דאמר התראת ספק - שמה התראה										!	◇
(שמות י"ב) לא תותרו ממנו עד בקר וגו' בא הכתוב ליתן עשה אחר לא תעשה, לומר שאין לוקין עליו - דברי ר' יהודה	דתניא: [רבי יהודה]									!	◇
לא מן השם הוא זה, אלא משום דהוה לאו שאין בו מעשה, וכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו.	רבי יעקב:									!	◇
אכל ב' גידין מב' ירכות מב' בהמות - סופג פ'	ת"ש: [רבנן]									!	◇
אינו סופג אלא ארבעים	רבי יהודה:									!	◇
מדקאמר מב' ירכות מב' בהמות - פשיטא דתרווייהו לאיסורא, ולרבי יהודה איצטרך, ש"מ: מיפשט פשיטא ליה, ש"מ.										!	◇
ואי פשיטא ליה, אמאי סופג מ', ותו לא? לילקי פ'										!	◇
הכא במאי עסקינן כגון דלית בו כזית										!	◇
אכלו ואין בו כזית חייב	דתניא: [רבנן]									!	◇
עד שיהא בו כזית.	רבי יהודה:									!	◇
וטעמא מאי?										!	◇
אמר קרא: הירך - המיומנת שבירך	רבא:									!	◇
ורבנן										!	◇
ההוא דפשיט איסוריה בכליה ירך, לאפוקי חיצון דלא.	[רבנן]									!	◇
אמר קרא: (בראשית ל"ב) בהאבקו עמו - כאדם שחובק את חברו, וידו מגעת לכף ימינו של חברו.	ריב"ל									!	◇
כעובד כוכבים נדמה לו	רבי שמואל בר נחמני:									!	◇
ישראל שנטפל לו עובד כוכבים בדרך - טופלו לימינו.	דאמר מר:									!	◇
כת"ח נדמה לו	רב שמואל בר אהא קמיה דרב פפא משמיה דרבא בר עולא:									!	◇
המהלך לימין רבו - הרי זה בור.	דאמר מר:									!	◇
ורבנן										!	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-גיד הנשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מאחוריה אתא, ונשייה בתרווייהו.	[רבנן]											!	◇	
ורבנן, האי בהאבוקו עמו מאי דרשי ביה?												?	◇	
מבעי ליה לכאידך דר' יהושע בן לוי	[רבנן]											!	◇	
מלמד שהעלו אבק מרגלותם עד כסא הכבוד, כתיב הכא בהאבוקו עמו, וכתיב התם (נחום א) וענן אבק רגליו.	דאמר ר' יהושע ב"ל:											!	◇	
למה נקרא שמו גיד הנשה - שנשה ממקומו ועלה, וכן הוא אומר: (ירמיהו נ"א) נשתה גבורתם היו לנשים.	ואמר רבי יהושע בן לוי:											■	◇	
מאי דכתיב: (ישעיהו ט') דבר שלח ביעקב ונפל בישראל, דבר שלח ביעקב - זה גיד הנשה, ונפל בישראל - שפשט איסורו בכל ישראל.	ר' יוסי ברבי חנינא:												■	◇
מאי דכתיב: (בראשית מ"א) וטבוח טבח והכן - פרע להן בית השחיטה, והכן - טול גיד הנשה בפניהם, כמ"ד גיד הנשה נאסר לבני נח.	ואמר רבי יוסי ברבי חנינא:												■	◇
(בראשית ל"ב) ויותר יעקב לבדו - אמר רבי אלעזר: שנשתייר על פסין קטנים, מכאן לצדיקים שחביב עליהם ממונם יותר מגופם וכל כך למה - לפי שאין פושטין ידיהן בגול.	[רבי אלעזר]												■	◇
(בראשית ל"ב) ויאבק איש עמו עד עלות השחר אמר רבי יצחק: מכאן לת"ח שלא יצא יחידי בלילה	[רבי יצחק]												■	◇
מהכא (רות ג) הנה הוא זורה את גורן השעורים	רבי אבא בר כהנא:												■	◇
מהכא: (בראשית כ"ב) וישכם אברהם בבקר ויחבוש את וגו'	רבי אבהו:												■	◇
מהכא: (בראשית ל"ז) לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום וגו'	רבנן:												■	◇
מהכא: (בראשית ל"ב) ויזרח לו השמש.	רב:												■	◇
כתיב ויזרח לו השמש, וכי שמש לו לבד זרחה? והלא לכל העולם זרחה	רבי עקיבא: שאלתי את רבן גמליאל ואת רבי יהושע באיטליו של אימאום, שהלכו ליקח בהמה למשתה בנו של רבן גמליאל:												■	◇
שמש הבאה בעבורו, זרחה בעבורו, דכתיב (בראשית כ"ח) ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה, וכתיב ויפגע במקום, כי מטא לחרן אמר: אפשר עברתי על מקום שהתפללו אבותי, ואני לא התפללתי? כד יהיב דעתיה למיהדר - קפצה ליה ארעא, מיד - ויפגע במקום, כד צלי בעי למיהדר, אמר הקב"ה: צדיק זה בא לבית מלוני ויפטר בלא לינה? מיד בא השמש.	רבי יצחק:												■	◇
כתיב (בראשית כ"ח) ויקח מאבני המקום, וכתיב ויקח את האבן אמר רבי יצחק: מלמד שנתקבצו כל אותן אבנים למקום אחד, וכל אחת ואחת אומרת עלי יניח צדיק זה ראשו	[רבי יצחק]												■	◇
וכולן נבלעו באחד.	תנא:												■	◇
(בראשית כ"ח) ויחלום והנה סולם מוצב ארצה, תנא: כמה רחבו של סולם - שמונת אלפים פרסאות, דכתיב (בראשית כ"ח) והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו, עולים - שנים, ויורדים - שנים, וכי פגעו בהדי הדדי - הוו להו ארבעה, וכתיב ביה במלאך (דניאל י) וגויתו כתרשיש, וגמירי דתרשיש תרי אלפי פרסי הוו.	[תנא]												■	◇
עולין ומסתכלין בדיוקנו של מעלה, ויורדין ומסתכלין בדיוקנו של מטה. בעו לסכוניה, מיד - (בראשית כ"ח) והנה ה' נצב עליו	תנא:												■	◇
אלמלא מקרא כתוב, אי אפשר לאמרו - כאדם שמניף על בנו.	רבי שמעון בן לקיש:												■	◇
(בראשית כ"ח) הארץ אשר אתה שוכב עליה וגו' - מאי רבותיה? אמר רבי יצחק: מלמד שקפלה הקב"ה לכל ארץ ישראל והניחה תחת יעקב אבינו, שתהא נוחה ליכבש לבניו.	[רבי יצחק]												■	◇
(בראשית ל"ב) ויאמר שלחני כי עלה השחר, אמר לו: גנב אתה, או קוביוסטוס אתה, שמתירא מן השחר? אמר לו: מלאך אני, ומיום שנבראתי לא הגיע זמני לומר שירה עד עכשיו.	[תנא]												■	◇
מסייע ליה לרב חננאל אמר רב													■	◇
שלש כתות של מלאכי השרת אומרות שירה בכל יום, אחת אומרת קדוש, ואחת אומרת קדוש, ואחת אומרת קדוש ה' צבאות.	דאמר רב חננאל אמר רב:												■	◇
חביבין ישראל לפני הקב"ה יותר ממלאכי השרת:	מיתיבי:												■	◇

disputants- חולקים ♦ **statement- מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
story מעשה O **! תירוץ- answer**
 ■ **ראיה- proof**

מקרא- key:

Talmud Navigator

חולין-גי'ד הנשה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מימרא													
שישראל אומרים שירה - בכל שעה, ומלאכי השרת אין אומרים שירה אלא - פעם אחת ביום, ואמרי לה - פעם אחת בשבת, ואמרי לה - פעם אחת בחודש, ואמרי לה - פעם אחת בשנה, ואמרי לה - פעם אחת בשבוע, ואמרי לה - פעם אחת ביובל, ואמרי לה - פעם אחת בעולם										◊		צא:	
וישראל מזכירין את השם אחר שתי תיבות, שנאמר: (דברים ו') שמע ישראל ה' וגו', ומלאכי השרת אין מזכירין את השם אלא לאחר ג' תיבות, כדכתיב: (ישעיהו ו') קדוש קדוש קדוש ה' צבאות ואין מה"ש אומרים שירה למעלה, עד שיאמרו ישראל למטה, שנאמר: (איוב ל"ח) ברן יחד כוכבי בקר, והדר: ויריעו כל בני אלהים										◊		צא:	
אלא: אחת אומרת קדוש, ואחת אומרת קדוש קדוש, ואחת אומרת קדוש קדוש קדוש ה' צבאות.										◊		צא:	
והאיכא ברון										◊		צא:	
ברוך - אופנים הוא דאמרי ליה										!		צב:	
ואיבעתי איםא: כיון דאתיהיב רשותא - אתיהיב.										!		צב:	
(הושע י"ב) וישר אל מלאך ויוכל בכה ויתחנן לו, איני יודע מי נעשה שר למי, כשהוא אומר: (בראשית ל"ב) כי שרית עם אלהים, הוי אומר: יעקב נעשה שר למלאך												◊	צב:
בכה ויתחנן לו, איני יודע מי בכה למי, כשהוא אומר: ויאמר שלחני, הוי אומר: מלאך בכה ליעקב.												◊	צב:
כי שרית עם אלהים ועם אנשים, אמר רבה: רמז רמז לו שעתידים שני שרים לצאת ממנו - ראש גולה שבבבל, ושני שארץ ישראל, מכאן רמז לו גלות												◊	צב:
(בראשית מ') ובגפן שלשה שריגים, אמר רב חייא בר אבא אמר רב: אלו ג' שרי גאים היוצאים מישראל בכל דור ודור, פעמים ששנים כאן ואחד בארץ ישראל, פעמים ששנים בארץ ישראל ואחד כאן												◊	צב:
יהיבו רבנן עיניהו ברבנא עוקבא ורבנא נחמיה בני ברתיא דרב.												◊	צב:
אלו שלשה שרי גוים שמלמדים זכות על ישראל בכל דור ודור.												◊	צב:
גפן - זה העולם, שלשה שריגים - זה אברהם יצחק ויעקב, והיא כפורחת עלתה נצה - אלו האמהות, הבשילו אשכולותיה ענבים - אלו השבטים.												◊	צב:
וכי מראין לו לאדם מה שהיה? והלא אין מראין לו לאדם אלא מה שעתיד להיות אלא: גפן - זה תורה, שלשה שריגים - אלו משה ואהרן ומרים, והיא כפורחת עלתה נצה - אלו סנהדרין, הבשילו אשכולותיה ענבים - אלו הצדיקים שבכל דור ודור.												◊	צב:
עדיין צריךנו אנו למודעי, דמוקים ליה כוליה בחד מקום												◊	צב:
גפן - זה ירושלים, שלשה שריגים - זה מקדש, מלך, וכהן גדול, והיא כפורחת עלתה נצה - אלו פרחי כהונה, הבשילו אשכולותיה ענבים - אלו נסכים.												◊	צב:
רבי יהושע בן לוי מוקים לה במתנות, דאמר ר' יהושע בן לוי: גפן - זו תורה, שלשה שריגים - זה באר, עמוד ענן, ומן, והיא כפורחת עלתה נצה - אלו הבכורים, הבשילו אשכולותיה ענבים - אלו נסכים.												◊	צב:
גפן - אלו ישראל, וכן הוא אומר: (תהלים פ') גפן ממצרים תסיע, שלשה שריגים - אלו שלשה רגלים שישראל עולין בהן בכל שנה ושנה, והיא כפורחת עלתה נצה - הגיע זמנן של ישראל לפרות ולרבנות, וכן הוא אומר: (שמות א') ובני ישראל פרו וישרצו, עלתה נצה - הגיע זמן של ישראל ליגאל, וכן הוא אומר: (ישעיהו ס"ג) ויו נצחם על בגדי וכל מלבושי אגאלתי, הבשילו אשכולותיה ענבים - הגיע זמנה של מצרים לשתות כוס התרעלה.												◊	צב:
שלשה כוסות האמורות במצרים למה? אחד ששתה בימי משה, ואחד ששתה בימי פרעה נכה, ואחד שעתידה לשתות עם כל העובדי כוכבים.												◊	צב:
כי דריש להו רב להני קראי באגדתא - כוונת דריש להו.												◊	צב:
אומה זו כגפן נמשלה, זמורות שבה - אלו בעלי בתים, אשכולות שבה - אלו תלמידי חכמים, עלין שבה - אלו עמי הארץ, קנוקנות שבה - אלו ריקנים שבישראל												◊	צב:
ליבעי רחמים איתכליא על עליא, דאילמלא עליא לא מתקימן איתכליא.												◊	צב:
(הושע ב') ואכרה לי בחמשה עשר כסף, א"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יהוצדק: אין כירה אלא לשון מכירה, שנאמר (בראשית ג') בקברי אשר כריתי לי, בחמשה עשר - זה ט"ו בניסן שבו נגאלו ישראל ממצרים, כסף - אלו צדיקים, וכן הוא אומר (משלי ז') צרור הכסף לקח בידו, חומר שעורים ולתן שעורים - אלו מ"ה צדיקים שהעולם מתקיים בהם, ואינו יודע אם שלשים כאן וט"ו בארץ ישראל ואם שלשים בארץ ישראל וט"ו כאן, כשהוא אומר: (זכריה י"א) ואקחה שלשים כסף ואשליך אותו בית ה' אל היצר, הוי אומר - שלשים בארץ ישראל וט"ו כאן												◊	צב:
ורובייהו משתכחי בבי כנישאת דתותי אפתא והיינו דכתיב (זכריה י"א) ואומר אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי ואם לא חדלו וישקלו את שכרי שלשים כסף.												◊	צב:

<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>	<p> disputants-חולקים ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ◊ מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment < מעשה-story O </p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-גיד הנשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלו שלשים צדיקי אומות העולם, שאומות העולם מתקיימים עליהם	רבי יהודה:											◊	צב.
אלו שלשים מצות שקבלו עליהם בני נח, ואין מקיימין אלא שלשה: אחת שאין כותבין כתובה לזכרים, ואחת - שאין שוקלין בשר המת במקולין, ואחת - שמכבדין את התורה.	עולא:											◊	צב.
ואינו נוהג בעוף.												■	צב: <
והא קא חזינן דאית ליה												ז	צב:
אית ליה ולא עגיל.												!	צב:
אית ליה לעוף - ועגיל, אית ליה לבהמה - ולא עגיל, מאי, בתר ידידיה אולינן, או בתר מיניה אולינן?	בעי רבי ירמיה:											^	צב:
תיקו.												■	צב:
ונוהג בשליל.												■	צב: <
וחלבו מותר לדברי הכל.	שמואל:											◊	צב:
חלבו דמאי?												^	צב:
אילימא דשליל												!	צב:
והא מיפלג פליגי ביה												ז	צב:
נוהג בשליל, וחלבו אסור - דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]											◊	צב:
אינו נוהג בשליל, וחלבו מותר	רבי יהודה:											◊	צב:
מחלוקת בבן תשעה חי, והלך ר"מ לשיטתו ורבי יהודה לשיטתו.	ואמר ר' אלעזר אמר ר' אושעיא:											◊	צב:
ואלא חלבו דגיד												!	צב:
הא מיפלג פליגי בה												ז	צב:
גיד הנשה מחטט אחריו בכל מקום שהוא, וחותרך שמנו מעיקרו - דברי ר"מ	דתניא: [רבי מאיר]											◊	צב:
גוממו עם השופי?	רבי יהודה:											◊	צב:
לעולם חלבו דגיד, ומודה שמואל דלר"מ - מדרבנן אסור												!	צב:
ושמנו מותר, וישראל קדושים נהגו בו איסור	דתניא:											!	צב:
מאי לאו, ר"מ היא דאמר מותר מן התורה - ואסור מדרבנן												!	צב:
ממאי? דילמא רבי יהודה היא, אבל לרבי מאיר מדאורייתא נמי אסיך												ז	צב:
לא ס"ד												!	צב:
גיד הנשה מחטט אחריו בכל מקום שהוא, ושמנו מותר	דתניא:											!	צב:
מאן שמעת ליה דאית ליה חטיטה - ר"מ, וקאמר שמנו מותר.												!	צב:
לא אסרה תורה אלא קנוקות שבו	רב יצחק בר שמואל בר מרתא אמר רב:											◊	צב:
עץ הוא, והתורה חייבה עליו.	עולא:											◊	צב:
כוותיה דעולא מסתברא	אביי:											◊	צב:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-גיד הנשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
חוטין שבחלב - אסורין, ואין חייבין עליהן	דאמר רב ששת אמר רב אסי:										■	◇	צב:
אלמא - חלב אמר רחמנא ולא חוטין, הכא נמי - גיד אמר רחמנא, ולא קנוקנות.											■		צב:
חוטין שבחלב - אסורין, ואין חייבין עליהן, שבכוליא - אסורין ואין חייבין עליהן.	גופא, אמר רב ששת אמר רב אסי:											■	צב:
לובן כוליא - אסר	חד: [רבי/רבי חייא]										◆	◇	צב:
שרי	וחד: [רבי/רבי חייא]										◆	◇	צב:
רבה ממרטט ליה	[רבה]										■	◇	צב:
ר' יוחנן ממרטט ליה	[רבי יוחנן]										■	◇	צב:
רבי אסי גאים ליה.	[רבי אסי]										■	◇	צב:
כוותיה דרבי אסי מסתברא	אביי:										■	◇	צב:
חלב שהבשר חופה אותו מותר	דאמר רבי אבא אמר רב יהודה אמר שמואל:										■	◇	צב:
אלמא - שעל הכסלים אמר רחמנא, ולא שבתוך הכסלים הכא נמי - שעל הכליות אמר רחמנא, ולא שבתוך הכליות.											■		צב:
חלב שהבשר חופה אותו מותר	גופא, אמר רבי אבא אמר רב יהודה אמר שמואל:											■	צב:
איני											⚡		צב:
האי תרבא דתותי מתני אסיך	והאמר רבי אבא אמר רב יהודה אמר שמואל:										■	⚡	צב:
בהמה בחייה - פרוקי מיפרקא	אביי:										!	◇	צב:
אנא לאו טבחא אנא ולא בר טבחא אנא, ונהירנא דהכי הווי אמרי בי מדרשא בהמה בחייה פרוקי מיפרקא.	רבי יוחנן:										■		צב:
חלב שעל המסס ובית הכסות - אסורין וענוש כרת, וזהו חלב שעל הקרב.	רבי אבא אמר רב יהודה אמר שמואל:											■	צב:
האי תרבא דקליבוסתא - אסור וענוש כרת, וזהו חלב שעל הכסלים	רבי אבא אמר רב יהודה אמר שמואל:											■	צב:
חוטין שביד אסורין.	ואמר רבי אבא אמר רב יהודה אמר שמואל:											■	צב:
משה מי אמר רחמנא לא תיכול בישראל?	רב ספרא:											⚡	צב:
משה מי אמר רחמנא אכול דמא? התכיה ומלחיה - אפילו לקדירה נמי שפיר דמי.	רבא:											!	צב:
ריש מעיא באמתא בעי גרירה, וזהו חלב שעל הדקין.	רב יהודה אמר שמואל:											■	צב:
חוטין שבעוקין אסורין, חמשא חוטי אית ביה בכפלא, תלתא מימנא ותרתי משמאלא, תלתא מפצלי לתרי תרי, תרי מפצלי לתלתא תלתא נפקא מינה, דאי שלוף להו עד דחמימי - משתלפי, ואי לא - בעי חטוטי בתרייהו.	ואמר רב יהודה:											■	צב:
חמשא חוטי הוו תלתא משום תרבא ותרין משום דמא, דטחלי ודכפלי ודכוליא - משום תרבא, דידיא ודלועא - משום דמא	אביי ואיתימא רב יהודה:											■	צב:
למאי נפקא מינה?												⚡	צב:
הני דמשום דמא - אי מחתך להו ומלח להו שפיר דמי, הנך - לית להו תקנתא.												!	צב:
חמשא קרמי הוו תלתא משום תרבא, ותרי משום דמא, דטחלי ודכפלי ודכוליא - משום תרבא, דביעי דמוקרא - משום דמא.	רב כהנא ואיתימא רב יהודה:											■	צב:
רב יהודה בר אושעיא הוה קא קליף ליה טחלא ללוי בריה דרב הונא בר חייא הוה קא גאים ליה מעילאי	[רב יהודה בר אושעיא]											○	צב:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-גיד הנשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חות ביה טפי	א"ל: [לוי בריה דרב הונא בר חייא]											◊
לא אסרה תורה אלא שעל הדד בלבד.	אתא אבוה אשכחיה, אמר ליה, הכי אמר אבוה דאמך משום דרב, ומנו - רב ירמיה בר אבא:											◊
איני												◊
קרומ שעל הטחול אסור ואין חייבים עליו.	והאמר רב המנונא, תנא:											◊
היכי דמי?												◊
אילימא שעל הדד												◊
אמאי אין חייבין עליו?												◊
אלא דכוליה												◊
אי תניא - תניא.	אמר ליה: [רב הונא בר חייא]											◊
קרומ שעל הטחול - אסור ואין חייבין עליו	גופא, אמר רב המנונא, תנא:											◊
חייבין עליו	והתניא:											◊
טחול אטחול לא קשיא, הא - כנגד הדד, הא - שלא כנגד הדד, כוליא אכוליא - נמי לא קשיא, הא - בעילאה, הא - בתתאה.												◊
ביעי חשילתא - אסר	חד [רב אמי/רב אסי]											◊
[ביעי חשילתא] - שרי	וחד [רב אמי/רב אסי]											◊
מדלא קא בריין - הני אבר מן החי נינהו	מאן דאסר:											◊
מדלא קא מסרחן - הני חיותא אית בהו.	מאן דשרי:											◊
ואידך												◊
האי דלא קא מסרחן - דלא קא שליט בהו אירא	[אידך]											◊
ואידך												◊
האי דלא בריין - כחישותא הוא דנקט להו.	[אידך]											◊
הני ביעי חשילתא - שריין, ואת לא תיכול משום (משלי א), ואל תטוש תורת אמך.	רבי יוחנן לרב שמן בר אבא:											◊
הני ביעי דגדיא, עד תלתין יומין - שריין בלא קליפה מכאן ואילך, אי אורען - דאיב אורען - שריין.	מר בר רב אשי:											◊
מנא ידעינן?												◊
אי אית בהו שורייקי סומקי - אסירן, לית בהו שורייקי סומקי - שריין.												◊
אומצי ביעי ומזרקי, פליגי בה רב אחא ורבינא, בכל התורה כולה רבינא לקולא ורב אחא לחומרא, והלכתא כרבינא לקולא, לבר מהני תלת דרב אחא לקולא ורבינא לחומרא - והלכתא כרב אחא לקולא.												◊
אומצא דאסמיק חתכה ומלחה - אפילו לקדרה נמי שפיר דמי, תלייה נמי בשפודא - דאיב דמא, אגומרי - פליגי בה רב אחא ורבינא, חד אמר: משאב שאיבי ליה	חד [רב אחא/רבינא]											◊
מצמת צמתי ליה	וחד [רב אחא/רבינא]											◊
וכן ביעי, וכן מזרקי.												◊

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ⚡
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראיה ■

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

חולין-גיד הנשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רישא בכיבשא אותביה אבית השחיטה - דייב דמא ושרי, אצדין - מיקפא קפי ואסור, אותביה אנחיריה דין ביה מידי - שרי, ואי לא אסיר.												◊
אנחיריה ואבית השחיטה דאיב, אצדין, אי דין ביה מידי - שרי, ואי לא אסיר.	איכא דאמרי:											◊
שני גידין הן, הפנימי סמוך לעצם - אסור וחייבין עליו, חיצון סמוך לבשר - אסור ואין חייבין עליו.	רב יהודה אמר שמואל:											◊
פנימי סמוך לבשר	והתניא:											◊
אי קלודי מיקליד.	רב אחא אמר רב כהנא:											◊
חיצון הסמוך לעצם	והא תניא:											◊
היכא דפרעי טבחי.	רב יהודה:											◊
טבח שנמצא חלב אחריו רב יהודה אמר: בכשעורה	איתמר: [רב יהודה]											◊
בכזית.	רבי יוחנן:											◊
ולא פליגי, כאן - להלקותו, כאן - לעברו	רב פפא:											◊
כשעורה - במקום אחד, כזית - אפילו בב' ובג' מקומות.	מר זוטרא:											◊
והלכתא: להלקותו - בכזית, לעברו בכשעורה.												◊
אין הטבחין נאמנין וכו'.												◊
חזרו לומר נאמנין.	רבי חייה בר אבא א"ר יוחנן:											◊
אכשור דרי?	רב נחמן:											◊
מעיקרא דהווי סברי לה כרבי מאיר - לא הווי מהימני, ולבסוף סברי כרבי יהודה.												◊
איכא דמתני לה אסיפא:												◊
נאמנין עליו ועל החלב	חכמים:											◊
חזרו לומר אין נאמנין,	ר' חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:											◊
בזמן הזה - נאמנין.	רב נחמן:											◊
אכשור דרי?												◊
מעיקרא סברו כרבי יהודה, הדר סברו כרבי מאיר, כמה דהווי דכירי לה לדרכי יהודה - לא מהימני, והשתא דאנשייה לדרכי יהודה - מהימני.												◊
ועל החלב.												◊
חלב מאן דכר שמייה?												◊
הכי קאמר: אין נאמנין עליו ועל החלב	[רבי מאיר]											◊
נאמנין עליו ועל החלב:	חכמים:											◊
שולח אדם ירך לעובד כוכבים שגיד הנשה בתוכה, מפני שמקומו ניכר.												◊
שלמה - אין, חתוכה - לא												◊
במאי עסקינן?												◊

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

חולין-גיד הנשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אילימא במקום שאין מכריזין											!		צד:
חתוכה נמי לישדר ליה, דהא לא אתו למזבן מיניה											ז		צד.
אלא במקום שמכריזין											!		צד.
שלימה נמי לא לישדר ליה, דחתיך ליה ומזבין ליה											ז		צד.
אי בעית אימא: במקום שמכריזין ואי בעית אימא: במקום שאין מכריזין:											!	◊	צד.
איבעית אימא במקום שמכריזין: חיתוכא דעובד כוכבים מידע ידיע											!	◊	צד.
ואיבעית אימא במקום שאין מכריזין: גזירה שמא יתננה לו בפני ישראל אחר											!	◊	צד.
ואי בעית אימא: משום דקא גניב ליה לדעתיה											!	◊	צד.
אסור לגנוב דעת הבריות, ואפילו דעתו של עובד כוכבים	דאמר שמואל:										!	◊	צד.
והא דשמואל, לאו בפירוש איתמר אלא מכללא איתמר											■		צד.
דשמואל הוה קא עבר במברא, א"ל לשמעיה: פייסיה למבוריה, פייסיה ואיקפד.											■	◊	צד.
מ"ט איקפד?											^		צד.
תרנגולת טרפה הואי, ויהבה ניהליה במר דשחוטה	אביי:										!	◊	צד.
אנפקא אמר ליה לאשקויי, ואשקויה חמרא מזיגא.	רבא:										!	◊	צד.
וכי מכללא מאי?											ז	◊	צד.
למ"ד טרפה הואי, א"ל: אמאי תשהא איסורא? למ"ד אנפקא א"ל לאשקויי, אנפקא - חייא משמע.											!	◊	צד.
אל יסרהב אדם לחבירו לסעוד אצלו ויודע בו שאינו סועד, ולא ירבה לו בתקרובת ויודע בו שאינו מקבל, ולא יפתח לו חביות המכורות לחנוני א"כ הודיעו, ולא יאמר לו סוך שמן מפך ריקן, ואם בשביל כבודו - מותר.	תניא, היה ר' מאיר אומר:										■	◊	צד.
איני											ז		צד.
והא עולא איקלע לבי רב יהודה, פתח לו חביות המכורות לחנוני											◊	ז	צד.
אודועי אודעיה											!	◊	צד.
ואיבעית אימא: שאני עולא דחביב ליה לרב יהודה, דבלאו הכי נמי פתוחי מפתח ליה.											!	◊	צד.
לא ילך אדם לבית האבל ובידו לגין המתקשקש, ולא ימלאנו מים מפני שמתענהו, ואם יש שם חבר עיר - מותר.	ת"ר:										■	◊	צד.
לא ימכור אדם לחבירו סנדל של מתה בכלל של חיה שחוטה, מפני ב' דברים א' - מפני שמתענהו, וא' - מפני הסכנה ולא ישגר אדם לחבירו חבית של יין ושמן צף על פיה	ת"ר:										■	◊	צד.
ומעשה באחד ששיגר לחבירו חבית של יין ושמן צף על פיה, והלך וזימן עליה אורחין ונכנסו, מצאה שהיא של יין - וחנק את עצמו. ואין האורחין רשאים ליתן ממה שלפניהם לבנו ולבתו של בעה"ב - א"כ נטלו רשות מבעה"ב											◊		צד.
ומעשה באחד שזמן ג' אורחין בשני בצורת, ולא היה לו להניח לפניהם אלא כשולש ביצים, בא בנו של בעה"ב, נטל אחד מהן חלקו - ונתנו לו, וכן שני, וכן שלישי, בא אביו של תינוק מצאו שעוזק א' בפיו ושתיים בידו, חבטו בקרקע ומת, כיון שראתה אמו - עלתה לגג ונפלה ומתה, אף הוא עלה לגג ונפל ומת.											◊		צד.
על דבר זה נהרגו ג' נפשות מישראל	רבי אליעזר בן יעקב:										◊		צד.
מאי קמ"ל											ז		צד.
דכולהו ר"א בן יעקב היא.											!		צד.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-גיד הנשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
השולח ירך לחבירו שלימה - אינו צריך שיטול הימנה גיד הנשה, חתוכה - צריך ליטול הימנה גיד הנשה, ובעובד כוכבים, בין חתוכה ובין שלימה - א"צ ליטול הימנה גיד הנשה	ת"ר:											◇
ומפני ב' דברים אמרו, אין מוכרין נבילות וטרפות לעובד כוכבים, אחד - מפני שמתעהו, ואחד - שמא יחזור וימכרנה לישראל אחר												◇
ולא יאמר אדם לעובד כוכבים קח לי בדינר זה בשר, מפני ב' דברים, אחד - מפני האנסין, ואחד - שמא מוכרין לו נבלות וטרפות.												◇
ובעובד כוכבים בין שלימה בין חתוכה אינו צריך ליטול הימנה גיד הנשה	אמר מר:											■
במאי עסקינן?												◇
אילימא במקום שמכריזין												!
חתוכה אמאי אינו צריך ליטול הימנה גיד הנשה? כיון דלא אכרו, אתי למיזבן מיניה												◌
אלא פשיטא: במקום שאין מכריזין												!
מפני שני דברים אמרו אין מוכרין נבלות וטרפות לעובד כוכבים אחד מפני שמטעהו ואחד שמא יחזור וימכרנה לישראל אחר	אימא מציעתא:											◌
ואי במקום שאין מכריזין, הא לא אתי למיזבן מיניה												◌
אלא פשיטא: במקום שמכריזין.												!
לא יאמר אדם לעובד כוכבים קח לי בדינר זה בשר מפני שני דברים, אחד - מפני האנסין, ואחד - שמא מוכרין לו נבילות וטרפות	אימא סיפא:											◌
ואי במקום שמכריזין, אי איתא דהוה טרפה - אכרוזי הווי מכרין?												◌
אלא פשיטא: במקום שאין מכריזין												!
רישא וסיפא במקום שאין מכריזין, מציעתא - במקום שמכריזין												◌
אין, רישא וסיפא - במקום שאין מכריזין, מציעתא - במקום שמכריזין	אביי:											!
כולה במקום שמכריזין, רישא וסיפא - שהכריזו, מציעתא - שלא הכריזו.	רבא:											!
כולה במקום שאין מכריזין, ומציעתא - גזירה שמא ימכרנה בפני ישראל.	רב אשי:											!
היכי מכריזין?												^
נפל בישראל לבני חילא.	רב יצחק בר יוסף:											!
ולימא: נפל טריפתא לבני חילא												◌
לא זבני												!
והא קמטעי להן												◌
אינהו הוא דקמטעו נפשיהו.												!
כי הא, דמר זוטרא בריה דרב נחמן הוה קאזיל מסיכרא לבי מחוזא, ורבא ורב ספרא הוו קא אתו לסיכרא, פגעו אהודי, הווא סבר: לאפיה הווא דקאתו	[רבא ורב ספרא]											○
אמר להו: למה להו לרבנן דטררוה ואתו כולי האי?	[מר זוטרא בריה דרב נחמן]											○
א"ל רב ספרא: אנן לא הוה ידעינן דקאתי מר, אי הוה ידעינן - טפי הוה טרחינן	[רב ספרא]											○
א"ל רבא: - מ"ט אמרת ליה הכי	[רבא]											◌
דאחלישתיה לדעתיה	[רב ספרא]											!

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-גיד הנשה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
א"ל: והא קא מטעינן ליה	[רבא]	⚡	○									◇	צה:		
איהו הוא דקא מטעי נפשיה.	[רב ספרא]	!	○									◇	צה:		
ההוא טבחא דא"ל לחבריה: אי הוות פייסת מינאי, מי לא ספיי לך משור של פטם, דעבדי אתמול?												○	◇	צה:	
א"ל: אכלי משופרי שופרי												○	◇	צה.	
א"ל: מנלך?												○	◇	צה.	
א"ל: דזבן פלוני עובד כוכבים, וספא לי												○	◇	צה.	
א"ל: תרי עבדי, וההוא טרפה הוה.												○	◇	צה.	
בשביל שוטה זה שעשה שלא כהוגן, אנו נאסור כל המקולין?	רבי:											⚡	◇	צה.	
רבי לטעמיה, דאמר מקולין וטבחי ישראל, בשר הנמצא ביד עובד כוכבים - מותר.	[רבי]											■	◇	צה.	
מפני שוטה זה דאיכוון לצעוריה לחבריה, אנו נאסור כל המקולין?	איכא דאמרי, אמר רבי:											⚡	◇	צה.	
טעמא, דאיכוון לצעוריה לחבריה, הא לאו הכי אסור												■	◇	צה.	
מקולין וטבחי ישראל, בשר הנמצא ביד עובד כוכבים - מותר	והתניא רבי	⚡	■										◇	צה.	
שאני הכא - דאיתחזק איסורא.		!											◇	צה.	
בשר, כיון שנתעלם מן העין - אסור.	רבי:												■	◇	צה.
מקולין וטבחי ישראל, בשר הנמצא ביד עובד כוכבים - מותר	מיתבי, רבי:												⚡	◇	צה.
נמצא ביד עובד כוכבים שאני													!	◇	צה.
תשע חנויות כולן מוכרות בשר שחוטה, ואחת מוכרת בשר נבלה, ולקח מאחת מהן, ואינו יודע מאיזה מהן לקח - ספקו אסור, ובנמצא - הלך אחר הרוב	תא שמע:												⚡	◇	צה.
הכא נמי: בנמצא ביד עובד כוכבים.													!	◇	צה.
מצא בה בשר - הלך אחר רוב טבחים, ואם מבושל - הלך אחר רוב אוכלי בשר	תא שמע:												⚡	◇	צה.
וכי תימא: הכא נמי בנמצא ביד עובד כוכבים													!	◇	צה.
מבושל - הלך אחר רוב אוכלי בשר? ונחזי, אי דעובד כוכבים נקיט ליה, אי דישיראל נקיט ליה													⚡	◇	צה.
הכא במאי עסקינן: בעומד ורואהו													!	◇	צה.
נמצא בגבולין, אברים - נבלות, התיכות - מותרות	תא שמע:												⚡	◇	צה.
וכי תימא: הכא נמי - בעומד ורואהו													!	◇	צה.
אברים - נבלות, אמאי?													⚡	◇	צה.
מידי הוא טעמא אלא לרב													!	◇	צה.
מותרות משום נבלה	הא איתמר עלה רב:												⚡	◇	צה.
מותרות באכילה.	לוי:												⚡	◇	צה.
והא דרב, לאו בפירוש אתמר אלא מכללא אתמר													■	◇	צה.

<p>◆ חולקים-disputants</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>○ מעשה-story</p> <p>■ מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראייה-proof</p>
---	---

חולין-גי'ד הנשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דרב הוה יתיב אמברא דאישתתית, חזיא להווא גברא דהוה קא מחוור רישא, נפל מיניה, אול אייתי סילתא, שדא - אסיק תרין	[רב]										○	◇
עבדי נמי הכי? אסרינהו ניהליה.	רב:										■	◇
דאיסורא שכחי, דהתירא לא שכחי?	רב כהנא ורב אסי לרב:										ז	
אמר להו: דאיסורא שכחי טפי.	[רב]										!	◇
וכי מכללא מאי?											ז	◇
פרוותא דעובדי כוכבים הואי											!	◇
תדע, דקאמר להו: דאיסורא שכחי טפי.											■	◇
אלא רב היכי אכל בשרא?											ז	◇
בשעתיה, דלא עלים עיניה מיניה											!	◇
איבעית אימא: בציריא וחתומא											!	◇
ואי נמי: בסימנא											!	◇
כי הא דרבה ב"ר הונא מחתך ליה אתלת קרנא.	[רבה ב"ר הונא]										○ !	
רב הוה קאזיל לבי רב חנן חתניה, חזי מברא דקאתי לאפיה, אמר: מברא קאתי לאפיה, יומא טבא לגו אול קם אבבא, אודיק בבועא דדשא חזי חיותא דתליא, טרף אבבא, נפוק אתו כולי עלמא לאפיה, אתא טבחי נמי, לא עלים רב עיניה מיניה	[רב]										○	◇
אמר להו: איכו השתא, ספיתו להו איסורא לבני ברת	[רב]										○	
לא אכל רב מההוא בישרא	[רב]										○	◇
מ"ט?											^	
אי משום איעלומי											!	
הא לא איעלים											ז	
אלא דנחיש											!	◇
כל נחש שאינו כאליעור עבד אברהם וכיונתן בן שאול אינו נחש	והאמר רב:										■ ז	◇
אלא: סעודת הרשות הואי, ורב לא מתהני מסעודת הרשות.											!	◇
רב בדיק במברא	[רב]										■	◇
ושמואל בדיק בספרא	[שמואל]										■	◇
רבי יוחנן בדיק בינוקא.	[רבי יוחנן]										■	◇
כולהו שני דרב, הוה כתב ליה רבי יוחנן: לקדם רבינו שבבבל כי נח נפשיה, הוה כתב לשמואל: לקדם חברינו שבבבל											○	◇
אמר: לא ידע לי מידי דרביה אנא?	[שמואל]										○	
כתב שדר ליה עיבורא דשיתין שני	[שמואל]										○	
אמר: השתא, חושבנא בעלמא ידע	[רבי יוחנן]										○	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

חולין-גיד הנשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כתב שדר ליה תליסר גמלי ספקי טריפתא												○	◇
אמר: אית לי רב בבבל, איזיל איחזייה	[רבי יוחנן]											○	◇
א"ל לינוקא: פסוק לי פסוקין	[רבי יוחנן]											○	◇
אמר ליה: (שמואל א' כ"ח) ושמואל מת	[רבי יוחנן]											○	◇
אמר: ש"מ, נח נפשיה דשמואל	[רבי יוחנן]											○	◇
ולא היא, לא שכיב שמואל, אלא כי היכי דלא ליטרח רבי יוחנן.												■	◇
בית תינוק ואשה, אף על פי שאין נחש יש סימן.	תניא, רבי שמעון בן אלעזר											■	◇
והוא דאיתחזק תלתא זימני, דכתיב (בראשית מ"ב) יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו.	רבי אלעזר:											■	◇
בעא מיניה רב הונא מרב: בחרוזין מהו?													^
אל תהי שוטף בחרוזין הרי זה סימן	א"ל: [רב]												!
בחרוזין הרי זה סימן.	איכא דאמרי, אמר רב הונא אמר רב:												!
רב נחמן מנהרדעא אקלע לגבי רב כהנא לפום נהרא במעלי יומא דכפורי, אתו עורבי שדו כבדי וכוליתא	[רב נחמן מנהרדעא]												○
שקול ואכול, האידנא דהיתרא שכיח טפי.	אמר ליה: [רב כהנא]												■
רב חייא בר אבין	[רב חייא בר אבין]												○
אית לך סימנא בגויה?	אמר ליה: [רב הונא]												○
א"ל: לא	[רב חייא בר אבין]												○
אית לך טביעות עינא בגויה?	[רב הונא]												○
אמר ליה: אין	[רב חייא בר אבין]												○
אם כן - זיל שקול.	[רב הונא]												■
רב חנינא חזאה איתבד ליה גבא דבשרא, אתא לקמיה דרב נחמן	[רב חנינא חזאה]												○
אמר ליה: אית לך סימנא בגויה?	[רב נחמן]												○
אמר ליה: לא	[רב חנינא חזאה]												○
אית לך טביעות עינא בגויה?	[רב נחמן]												○
אמר ליה: אין	[רב חנינא חזאה]												○
אם כן - זיל שקול.	[רב נחמן]												■
רב נתן בר אביי איתבד ליה קיבורא דתכלתא, אתא לקמיה דרב חסדא	[רב נתן בר אביי]												○
אמר ליה: אית לך סימנא בגויה?	[רב חסדא]												○
אמר ליה: לא	[רב נתן בר אביי]												○
אית לך טביעות עינא בגויה?	[רב חסדא]												○

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- קושיא- challenge- שאלה- question- תירוץ- answer- ! ראייה- proof-</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-גיד הנשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר ליה: אין	[רב נתן בר אביו]											צוה:
אם כן - זיל שקול.	[רב חסדא]											צוה:
מרישא הוה אמינא - סימנא עדיף מטביעות עינא, דהא מהדרין אבידתא בסימנא, ולא מהדרין בטביעות עינא, השתא דשמעתינהו להני שמעתתא, אמינא: טביעות עינא עדיפא, דאי לא תימא הכי, היאך סומא מותר באשתו? ובני אדם איך מותרין בנשותיהן בלילה? אלא - בטביעות עינא דקלא, הכא נמי - בטביעות עינא.	רבא:											צוה:
תדע, דאילו אתו בתרי, ואמרי: פלניא דהאי סימניה והאי סימניה, קטל נפשא - לא קטלינן ליה, ואילו אמרי: אית לן טביעות עינא בגויה - קטלינן ליה.	רב יצחק בריה דרב משרשיא:											צוה:
תדע, דאילו א"ל איניש לשלוחיה: קרייה לפלניא, דהאי סימניה והאי סימניה - ספק ידע ליה ספק לא ידע ליה, ואילו אית ליה טביעות עינא בגויה, כי חזי ליה - ידע ליה.	רב אשי:											צוה: